32005D0864

3.12.2005 ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ L 317/25

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА
от 2 декември 2005 година
относно невключването на веществото ендосулфан в приложение I към Директива 91/414/ЕИО на Съвета и за отнемането на разрешения за продукти за растителна защита, съдържащи това активно вещество

(нотифицирано под номер C(2005) 4611)

(текст от значение за ЕИП)

(2005/864/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита ([1]), и по-специално четвърта алинея на член 8, параграф 2 от нея,

като има предвид, че:

(1) Член 8, параграф 2 от Директива 91/414/ЕИО предвиждаше Комисията да провежда работна програма за изследването на активните вещества, използвани при продукти за растителна защита, които към 25 юли 1993 г. вече са били пуснати на пазара. Подробни правила за осъществяването на тази програма бяха установени в Регламент (ЕИО) № 3600/92 на Комисията от 11 декември 1992 г. относно определянето на подробни правила за изпълнението на първия етап от работната програма, посочена в член 8, параграф 2 от Директива 91/414/ЕИО на Съвета относно пускането на пазара на продукти за растителна защита ([2]).

(2) Регламент (ЕО) № 933/94 на Комисията от 27 април 1994 г. относно установяване на активните вещества на продукти за растителна защита и за определяне на държави-членки докладчици за изпълнението на Регламент (ЕИО) № 3600/92 на Комисията ([3]), определи активните вещества, които следва да се оценят в рамките на Регламент (ЕИО) № 3600/92, посочи държава-членка, която да действа като докладчик по отношение на оценката на всяко вещество и идентифицира производителите на всяко активно вещество, които своевременно са подали нотификация.

(3) Ендосулфанът е едно от 89-те активни вещества, определени в Регламент (ЕО) № 933/94.

(4) В съответствие с член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕИО) № 3600/92, Испания, в качеството си на определена за докладчик държава-членка, на 22 февруари 2000 г. представи на Комисията доклад за оценката си относно информацията, подадена от нотифициращите лица съгласно член 6, параграф 1 от споменатия регламент.

(5) При получаването на доклада на държавата-членка докладчик, Комисията започна консултации с експерти от държавите-членки, както и с основните нотифициращи лица Bayer CropScience и Makhteshim Agan, както е предвидено в член 7, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 3600/92. Стана ясно, че е необходима повече информация. Решение 2001/810/ЕО на Комисията ([4]) определи срок за подаването на данни от нотифициращото лице, който изтече на 25 май 2002 г. Същото решение определи и допълнителен срок до 31 май 2003 г. за конкретни дългосрочни проучвания.

(6) На 17 май 2004 г. Комисията организира тристранна среща за това активно вещество с основните податели на информация и с държавата-членка докладчик.

(7) Докладът за оценката, изготвен от Испания, бе прегледан от държавите-членки и от Комисията в рамките на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните. Прегледът бе приключен на 15 февруари 2005 г. под формата на доклад за преглед на Комисията по отношение на ендосулфан.

([1]) ОВ L 230, 19.8.1991 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2005/58/ЕО на Комисията (ОВ L 246, 22.9.2005 г., стр. 17).

([2]) ОВ L 366, 15.12.1992 г., стр. 10. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2266/2000 (ОВ L 259, 13.10.2000 г., стр. 27).

([3]) ОВ L 107, 28.4.1994 г., стр. 8. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2230/95 (ОВ L 225, 22.9.1995 г., стр. 1).

([4]) ОВ L 305, 22.11.2001 г., стр. 32.

(8) По време на оценката на са това активно вещество идентифицирани редица области за безпокойство. В частност, такъв бе случаят с неговата предопределеност и поведение в околната среда, тъй като пътят на разграждане на активното вещество не е напълно ясен и са били открити неизвестни метаболити при изследвания за разграждането в почвата, разграждането във вода/седименти и в проучвания на мезокозма. При екотоксилогията остават много проблеми, тъй като с наличната информация не може да се проучи дългосрочния риск, по-конкретно дължащ се на наличието на гореспоменатите метаболити. В допълнение, не се счита, че с наличната информация е обърнато достатъчно внимание на излагането на операторите на въздействието на това вещество при външни условия. Още повече, ендосулфанът е бързо изпаряващ се, метаболитите му са постоянни и е бил открит при резултати от наблюдение на райони, където веществото не е било използвано. Следователно, тъй като тези тревожни проблеми остават неразрешени, оценките направени въз основа на подадената информация, не са показали, че би могло да се очаква, при предложените условия на употреба, продукти за растителна защита, съдържащи ендосулфан, да отговарят като цяло на изискванията, определени в член 5, параграф 1, буква а) и буква б) от Директива 91/414/ЕИО.

(9) Поради това ендосулфанът не следва да се включва в приложение I към Директива 91/414/ЕИО.

(10) Следва да се вземат мерки, за да се гарантира, че съществуващите разрешения за продукти за растителна защита, съдържащи ендосулфан, са отменени в предписания срок и не са подновени, както и че не са издадени нови разрешения за такива продукти.

(11) В светлината на информацията, подадена до Комисията, става видно, че при липсата на ефикасни алтернативи за някои ограничени употреби в определени държави-членки, съществува необходимост от допълнителна употреба на активното вещество, така че да се даде възможност за разработването на алтернативи. Поради това, при сегашните обстоятелства е оправдано, при строги условия, насочени към свеждане до минимум на риска, да се предпише един по-дълъг срок за отмяната на съществуващите разрешения за ограничените употреби, считани като основни, за които понастоящем явно няма ефикасни алтернативи за контрола на вредителите.

(12) Периодът на отсрочка, даден от държавите-членки, за освобождаването, съхранението, пускането на пазара и употребата на съществуващите складови наличности от продукти за растителна защита, съдържащи ендосулфан, следва да бъде ограничен до не повече от 12 месеца, за да се позволи съществуващите складови наличности да бъдат използвани най-много през още един вегетативен период.

(13) Настоящото решение не накърнява действия, които Общността би могла да предприеме на по-късен етап по отношение на това активно вещество, в рамките на Директива 79/117/ЕИО на Съвета от 21 декември 1978 г. относно забрана за пускането на пазара и използването на продукти за растителна защита, съдържащи някои активни вещества [1],

(14) Настоящото решение не засяга подаването на заявления за ендосулфан в съответствие с разпоредбите на член 6, параграф 2 от Директива 91/414/ЕИО, с оглед на евентуално включване в нейното приложение I.

(15) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Ендосулфан не се включва като активно вещество в приложение I към Директива 91/414/ЕИО.

Член 2

Държавите-членки гарантират, че:

1. до 2 юни 2006 г. разрешенията за продукти за растителна защита, съдържащи ендосулфан, ще са отменени;

2. считано от 3 декември 2005 г., няма да се издават или подновяват разрешения за продукти за растителна защита, съдържащи ендосулфан, съгласно дерогацията, предвидена в член 8, параграф 2 от Директива 91/414/ЕИО;

3. във връзка с употребите, включени в колона Б от приложението, държава-членка, посочена в колона А, може да поддържа в сила до 30 юни 2007 г. разрешения за продукти за растителна защита, съдържащи ендосулфан, при условие че тя:

   а) гарантира, че съответните продукти за растителна защита, останали на пазара, се етикетират повторно, за да съответстват на условията за ограничена употреба;

[1] ОВ L 33, 8.2.1979 г., стр. 36. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 850/2004 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 7).

б) наложи всички подходящи смекчаващи мерки за намаляване на евентуалните рискове, с цел да гарантира защитата на здравето на хората и животните и опазването на околната среда; и

в) гарантира, че сериозно се търсят алтернативни продукти или методи за подобни употреби, по-специално, чрез планове за действие.

Съответната държава-членка информира Комисията най-късно към 31 декември 2005 г., за прилагането на настоящия параграф, и по-специално за действията, предприети в изпълнение на букви от а) до в), както и предоставя на годишна основа приблизителни оценки на количествата ендосулфан, използвани за основни употреби съгласно настоящия член.

Член 3

Периодът на отсрочка, даден от държавите-членки в съответствие с разпоредбите на член 4, параграф 6 от Директива 91/414/ЕИО, е възможно най-кратък и:

а) за употребите, за които разрешението следва да бъде отменено към 2 юни 2006 г., изтича най-късно на 2 юни 2007 г.;

б) за употребите, за които разрешението следва да бъде отменено до 30 юни 2007 г., изтича най-късно на 31 декември 2007 г.

Член 4

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 2 декември 2005 година.

За Комисията

Markos KYPRIANOU

Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

Списък на разрешенията, упоменати в член 2, параграф 3

Колона А	Държава-членка
Колона Б	Употреба
Гърция	Памук, домат, чушки, круши, картофи, алфа-алфа
Испания	Лешник, памук, домат
Италия	Лешник
Полша	Лешник, ягода, гербер, декоративни луковици